

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . K 26.—
 za en mesec 2.—
 za Nemčijo celoletno . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemajo mesečno . . 1.80
Sobotna izdaja:
 za celo leto K 7.—
 za Nemčijo celoletno . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . 12.—

SLOVENE C

Inserati:
 Enostolpna petstvarsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat po 3 v
 za dva in večkrat 25.,
 pri večih naročilih primeren popust po dogovoru.
Poslano:
 Enostolpna p. t. t. vrsta po 60 vin.
 Izhaja vsak dan, izv. enkrat nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. III.
 Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma z ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 oštne uranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Srditi topniški boj pri prelazu Boreola. - Novi boji pri Lucku. - Krvava borba za Verdun. - Italijani ne odnehaajo od Trsta, Istre - Djakovski škof dr. Krapac umrl.

Uživalci evropske vojne.

Ne bo odveč, ako si ogledamo tiste države, katerim je sedanja vojni prinesla največjih gospodarskih koristi brez vseh krvavih žrtev. To sta ameriška Unija in Japonska. Ti velesili po vojni ne bosta stali v kolu držav le s popolnoma nedotaknjenimi, neizčrpanimi gospodarskimi močmi, ne bosta le prosti milijardnih vojni stroškov, marveč je njuna gospodarska moč v vojni tudi absolutno narasla. O vojnih dobičkih in gospodarskem ojačenju Združenih držav se je dosti razpravljalo. Tu le kratko spomnimo na to, da je prejšnja dolžnica začasa vojne dobila iz inozemstva dober del svojih vrednostnih papirjev nazaj in da je dosedaj posodila proti visokim obrestim evropskim in južnoameriškim državam približno poldrugo milijardo dolarjev. Kljub velikemu gospodarskemu preobratu, ki se zrcali v teh številkah, bi bilo pa zmožno sklepati na enak prirastek ofenzivne sile Združenih držav za tekmo na svetovnem trgu. Združene države bodo še dolgo komaj zadoščale velikim lakotni po kapitalu in lastni deželi; saj je ta dežela še vedno redko naseljena in je še vedno mnogo zemlje, ki še čaka na izkoriščenje v poljedelske in industrijske svrhe.

Drugačnja je stvar na Japonskem. Japonska je gosto obljudena dežela, ki že dolgo pošilja del svojega odvisnega prebivalstva v inozemstvo; pomanjkanje naravnih zakladov na njenih otokih zadržuje polni razvoj njene podjetnosti, je že pred vojno stremila za tem, da bi razširila svoje gospodarstvo preko lastnih meja. Prirastek gospodarske moči, katerega je bila v vojni deležna Japonska, se bo zato na prostih svetovnih trgih najbrže veliko bolj poznal nego severoameriški. Japonska je začasa vojne nakupila doslej v Londonu za 3 milijone funtov sterlingov svojih lastnih posojil nazaj; za financiranje svojih vojnih dobav je nastopila nasproti Rusiji že tudi posojevalka in po najnovejših poročilih se peča tačas z načrtom, da sama reorganizira kitajske finance in da v to svrhu Kitajski 600 milijonov jenov posojila.

Ta najnovejši načrt je posebno zanimiv, ako se pomisli na velike politične spletke povodom zadnjih kitajskih posojil pred vojno. Poldrugo leto so trajala finančnopolitična pogajanja za zadnje kitajsko posojilo v znesku 500 milijonov mark, katero je dobila Kitajka leta 1913. od takojmenovanega peterodržavniskega sindikata. Ako porabi Japonska sedanjo priliko v to, da postane edini politični kontrolor Kine, potem glavnega vzroka za to pač ni iskati v preobitici japonskega kapitala, marveč v stremljenju, da si zagotovi v bogati, še ne izčrpani Kitajski širšo gospodarsko podlago.

Dočim je bila evropska industrija zaposlena z lastnim vojnim delom, se je na Japonskem prav posebno dvignila bombažna industrija. Samo v prvi polovici leta 1915. je naraslo število bombažnih vreten na Japonskem za 500.000 kosov, t. j. trikrat več nego leta 1913., ko so imeli za znakovati že tudi izredno velik prirastek 164.544 novih vreten. Podobno je naraslo število vreten tudi v drugi polovici leta 1915. Odjemalec za zvišano produkcijo je bila v prvi vrsti Kitajska, pa tudi na trgih Južne Amerike so se prikazali japonski fabrikati.

Za Japonsko velja sedaj, da si zagotovi kitajski trg, ki ga je v glavnem izpušila svojemu angleškemu zavezniku, tudi za čas po vojni. Dalje je pa za Japonsko posebno važno, da se utrdi na Kitajskem, tudi zato, da si zagotovi temelj za železno industrijo. V to svrhu bo Japonska poiskala in nakupila železne rudnike v Mandžuriji. V ozki zvezi s tem gospodarskim ciljem je pogodbeno politika, ki jo je Ja-

ponska vodila začasa vojne. V kitajsko-japonskih pogodbah iz meseca maja 1915 je poleg ureditve železniških vprašanj ena najvažnejših določb ta, da smejo japonski podaniki v južni Mandžuriji jemati v najem zemljo, graditi za trgovino, industrijo in gospodarske svrhe primerne naprave, da smejo v južni Mandžuriji stanovati, poslovati in se pečati s trgovino in industrijo vsake vrste. Nedavno sklenjena rusko-japonska pogodba ima v glavnem namen, da krije Japonski hrbet pri njeni ekspanziji na Kitajskem, in to posebno tudi v trenutku, ko bo ta ekspanzija neizbežno dovedla do spora s sedanjo zaveznico Veliko Britanijo.

Z ojačenju Japonsko bo treba v bodoči tekmi na svetovnem trgu predvsem računati. Samo eno dejstvo nam jamči za to, da drevesa glavnih uživalcev sedanje svetovne vojne, Amerike in Japonske, ne bodo zrastle v nebo: Koristi obeh bodo trčile skupaj. Prvo očito znamenje za to je že tu: japonsko posojilo Kitajski je udarec proti neki newyorški banki, ki je bila že v dogovorih s kitajsko vlado.

Alkoholno vprašanje v novi luči?

Ker je poročilo o Weissovi brošuri o alkoholnem vprašanju enkrat zašlo v »Slovenca«, naj se mi dovoli, da spregovorim o njej tudi jaz, ki sem pri tem menda najbolj prizadet. Kajti če ima Weiss v vsem prav, potem je vse naše dvanajstletno protialkoholno delo — prazno.

Weissova brošura »Die Alkoholfrage« je očito naperjena proti dr. Ude-ju, s katerim sta si kolega. V tem oziru vsebuje brošura porcijonček — človeške slabosti. Vsebuje jo pa tudi še v drugem oziru, o čemer pozneje. Ude-ja jaz nimam povoda braniti, — nisem z njegovo taktiko v vsem zadovoljen — brani naj se sam, kakor vé in zna.

Ker pa je stvar zašla tudi v slovenske kroge in slovensko javnost, in vsled tega utedne mešati in oteževati tudi naše že itak težko delo, zato sem poklican braniti naše slovensko protialkoholno gibanje in našo taktiko.

One, ki so Weissovo brošuro naročili in brali — ter se nad njo delektirali in amizirali, češ, ali jih je dal! — bi najprej vlijudno vprašali, ali so — ker je nemška literatura o alkoholizmu ogromna — ali so tako vedoželjno kakor Weissovo brali tudi še kako drugo knjigo, iz katere so se o tem vprašanju lahko temeljito poučili? Morda Hoppe-ja: die »Tatsachen über den Alkohol«, ki ima ogromno gradivo, ali Delbrücka: »Die Hygiene des Alkoholismus«, ali vsaj Kocha: »Die Alkoholfrage«. Slednji je pisan s katoliškega stališča ter v malem obsegu pové mnogo in pouči temeljito. — Ali če že niso brali nemških knjig o tem, bi vprašal, če so prebrali vsaj naše skromne slovenske knjizice, zlasti moji dve brošuri »Kaj je torej alkoholom?« in »Sveta vojska?« Mo-goče, — a dvomim, . . . sicer bi nihče ne mogel priti na naivno misel, da pomeni Weissova brošura »poraz modernega protialkoholnega gibanja« ali se povspeti celo do originalne bedastoče, da je abstinenca — greh!! Ta je pa dobra! Zdržnost — greh, piti pa — posebna čednost in zaslug pred Bogom. No, zdaj bo pa lahko priti v nebesa! Vse kaže, da jih ni bral celo »Slovenec« poročevalec o Weissovi knjizici, sicer bi ne bil zapisal nekaterih stavkov, ki jih je zapisal in s katerimi je pokazal, da alkoholno vprašanje prav slabo pozna, dasi sicer sodi o njem dobrohotno.

Mi protialkoholiki bi prosili samo o b-jektivne, nepristranske sodbe in nič drugega. Želeli bi, da nas poslušate, da nas zaslišite vsaj, preden nas obsodite; želeli, da berete — naši sodniki — tudi na še knjige in liste, ne samo nasprotnih.

Prepričani smo, da bi nas potem drugače sodili. Marsikak hud nasprotnik je že postal velik prijatelj in pristaš, ko se je z našo stvarjo bolje seznanil. Isto ali podobno bi se zgodilo z drugimi, samo, ko bi hoteli poslušati in brati. Nemogoče je človeku zdrave pameti in nepristranskega razsodka ustavljati se silnim dejanskim dokazom o potrebi protialkoholnega boja. Kdor bi se količkaj vglobil v to »vprašanje«, bi moral — če ga ne slepi strast — priznati: Stvar je dobra in potrebna; četudi jaz sam nisem abstinenc, vendar odobravam delo tistih, ki se trudijo na ta način za stizenje ljudstva in je po svoji moči tudi podpiram. — Tako smo slišali govoriti že mnogo modrih mož in tako bi govorili vsi, ko bi se — kakor rečeno — hoteli z našo stvarjo le malo bolj popečati. Toda naši spisi se odklanjajo a priori, slovenska »Zlata doba« se prezira in nazaj pošilja, — z velikim apetitom pa se bere nemška knjižura, ki udari po abstinencih. »To je pa sodba, ki je prišla na svet, da so ljudje bolj ljubili temo kot luč« . . . Slišali so samo nekaj o abstinencih, o ljudeh, ki nočejo vina piti, — in brž je sodba narejena: pretiranost, norost! Ne vprašajo nič, z a k a j ne pijejo, k a k e cilje imajo in če ta reč res vodi do cilja, marveč vidijo v abstinencih samo svoje nasprotnike, ki jim ne privoščiijo kozarca vina . . . Vseh teh zmot in nesporezumljenja bi ne bilo, ko bi se hoteli dati le poučiti tako, kakor stvar tolike važnosti zahteva.

Toliko o naših nemilostnih sodnikih, katerim je Weissova knjižica nova prilika, da devajo naše delo v nič.

Kar se tiče brošure same, rad priznam, da Weiss pove marsikaj samo na sebi resničnega. Samo da njegova brošura ne nosi pravega naslova! »Die Alkoholfrage« jo je krstil. Pri alkoholnem vprašanju se pa ne vprašuje, če se sme vino piti ali ne. Tega, da se vino ne sme piti, ni trdil noben pameten abstinenc. O tem ni nobenega vprašanja. Vprašanje je le, kako odpraviti ali omejiti alkoholizem, to je: čezmerno pijanje z vsemi njegovimi gorostasnimi posledicami, ki niso nič manj strašne kakor sedanja strašna vojska . . . To pa Weissu čisto nič ne vznemirja. Če se ljudje v pijanosti pobijajo, za plotom umirajo, če žene pijancev jokajo, da bi se kamen omečil, — to njemu glave ne boli. Zanjga ne obstoji v tem oziru nobeno alkoholno »vprašanje. To svetovno gorje ga ne briga. On vidi pred seboj samo svoj kozarec vina: Sladko je vince s trške gorice — lepo rumeno barvo ima . . . kar zvrnil bi ga brez skrbi. A zdi se mu, da sliši svojega sitnega kolega Udeja, da mu kliče: Ti, gospod kolega, ti pravzaprav tiste vabljive pijače ne smeš piti! In zdaj se spravi Weiss na obrambo svojega kozarca in spravi skupaj cel arzenal, da dokaže, da ga sme in da ga tudi bo kljub vsem Udejevimi sitnostim.

Bog ti blagoslovi tvoj kozarec, ljubi profesor Weiss in vsem, ki ga pijete! Saj vam ga nikdo ne brani; saj nikdo ni trdil, da ga ne smete! Za to se vendar ne gre. — To so stvari, ki smo jih po naših knjižnicah in v »Zlati dobi« že stokrat pojasnili. A ponavljajo se vedno stari očitki; vse zato, ker ljudje naših reči ne bero. — Gre se marveč za to, kako s sveta spraviti to velikansko gorje, ki ga povzroča nezdržnost v pijanosti. In gre se za to, ali je popolna zdržnost tisto sredstvo, ki je zmožno to silno povodenj polagoma ustaviti, ali ni. In abstinencije trdimo, da je! Tega pa ne trdimo kar tjavendan, ker smo si slučajno to misel v glavo vtepli; za to imamo marveč v rokah nepobitne dokaze. Zgodovina nam daje prav. Ona govori, da so bili vsi mnogostevilni poskusi zoper to grozno strast zastoni, dokler se ni začelo

z radikalnim sredstvom, popolno zdržnostjo. Kratko in značilno je to povedal katoliški prvoborilec škof Egger: Odkar sem škof, nisem nehal v pastirskih listih in drugih uradnih razglasih, v predavanjih in brošurah pridigati in priporočati zmer-nosti. Toda zagotoviti vas moram, da nisem z vsem tem prav čisto nič (»rein gar nichts«) dosegel. Kar sem v teku pol leta dosegel s svojim trudom za abstinenco, to je sicer skromno, toda nekaj vendar je; dočim od vsega, kar sem prej govoril, niti malce odmeva nisem čutil. Pre-pričan sem, ko bi 20 let pridigo-val z zmer-nost, bi bilo v 20. letu slabše kakor v prvem.

Tako je povsod in tako tudi pri nas. Kaj niso pri nas zmer-nosti pridigovali duhovniki že od nekdaj? Posledica je bila — kar se útajati ne da: vedno hujše pijančevanje! Odkar smo začeli za abstinenco, se pa vendar nekaj pozna. Jaz sam sem bil tisti, ki sem najbolj tožil, da nimamo uspeha. Oglasilo pa se jih je nato sto in od vseh strani se je zagotavljalo, da naš trud ni prazen, da so uspehi lepi, da se že mnogo pozna. — Seveda bi bili uspehi lahko vsaj trikrat če ne desetkrat toliki, ko bi vsi tisti, ki bi lahko, tudi hoteli dejansko in energično v to borbo poseči. Toda kar še ni, se lahko še zgodi.

II.

Naj navedem še eno, nepristransko pa zelo veljavno pričo v opravičenje abstinence. Dr. Aleš Ušeničnik piše v »Hrvatski Straži«, kjer v »slovenskem pismu« poroča o naši akciji: . . . Prvotna organizacija — družba treznosti — je mešala sredstvo s smotom. Hotela je zmer-nost, in postavila za sredstvo tudi zmer-nost. Silnih socialnih strasti pa ne moremo premagati s tem, da priporočamo zmer-nost. Cilj je kajpada zmer-nost; toda če hočemo cilj doseči, moramo meriti nad cilj. Ker je hotel sv. Frančišek Asiški ubiti silno moč hlepenja po bogastvu, ni organiziral družbe »zmernih imetnikov«, temveč družbo »nemanicev«, organizacijo popolnega ubožstva. Da bi ubila Cerkev in ljude hlepenje po razbrzdanem spolnem uživanju, ni organizirala »zmernih« zakonskih, temveč spolno abstinenco, devišstvo. Tako je tudi proti alkoholizmu prava organizacija — organizacija abstinence. To se povsod vedno bolj spoznava in spoznal so to dosti zgodaj borilci zoper alkoholizem tudi pri nas. — Nekateri se boje za zmer-nost, češ, zmer-nost je krepost, zato bi bilo škoda, če bi ob abstinenci izgubila zmer-nost. A to je le nesporezumljenje. Zmer-nost je kajpada krepost, a še večja krepost je abstinenca, ker je večja zmer-nost. Primeri Thom. Aqu. Summa theologiae.

Kakor bi bilo nespametno nasproti sv. Frančišku dokazovati, da je imetje dovoljeno, tako je tudi Weissovo dokazovanje, da je vino piti dovoljeno, čisto odveč. — Sicer pa je Weiss medtem že dobil zaslužen odgovor. Dr. Metzger, tajnik avstrijskega »Kreuzbündnisses«, je napisal kot odgovor Weissu brošurico, v kateri mu dokaže, kako ubožnostno spričevalo si je dal. Brošurica ima naslov »Nächstenliebe oder Wein?« Naslov je čisto dobro zadel; pove vse. Vino je dovoljeno piti, a iz višjih razlogov, iz ljubezni do bližnjega, iz ljubezni do naroda je še boljše ne piti ga, kakor je že davno povedal sv. Pavel. Bilo bi vredno, iz knjižice navesti to in ono; a zavedlo bi predač. Edino dosledno bi bilo, da tisti, ki so prečitali Weissa istotako prečitajo tudi Metzgerja; pa tudi še drugi, ker je brošurica jako poučna.

Mi pa ostanimo še malo pri naši domači protialkoholni akciji. Nam abstinence se vedno očita, da pretiravamo, a zadnje čase se priznava, da smo se že mnogo »poboljšali« in da nismo več tako

hudi. Na to odgovorjam: Jaz nisem nikdar pretiraval, pa tudi prav nič popustil ali zahteve omilil. V moji knjižici »Kaj je torej z alkoholom?«, ki je izšla leta 1906. — torej pred desetimi leti — je posebno poglavje »Ne pretiravajmo!«. Bil sem vedno in sem danes naziranj, da je vsakomur — razen mladim ljudem, ki se jim ni treba vaditi piti — drugim pa da je dovoljeno piti; pa sem ga tudi vsakomur privoščil in tudi dal, če je prilika nanesla; da pa je abstinencija neogibno potrebna, ako hočemo alkoholizmu do živega in da čim več abstinentov bo, tem lažje in hitreje bo naš cilj dosežen. Od nikogar nisem abstinence zahteval, pač pa vsakega abstinenta z veseljem pozdravil, in — odkrito povedano — v hitrejšo dosego našega cilja bi si jih želel več. Mladi ljudje pa naj bi se vzgajali popolnoma zdržno. To je moje stalno naziranje. — Res je, da so nekateri prvi dve leti nekaj pretiravali. To je v početku takega gibanja kolikor toliko razložljivo, dasi ni pravo. Toda onih, ki so sli nekoliko predaleč, že danes ni več na protialkoholnem pozorišču. Odtod trditev, da smo postali milejši. Zato bi bilo pač čas, da bi pocelili desetih letih že enkrat utihnili neopravičeno očitane o pretiravanju.

»Pretiravamo« samo vtoliko, vkolikor je nekaterim že abstinence sama »pretiravanje«. Na to pa rečem: Povejte nam kako drugo sredstvo, ki vodi tako in še bolj gotovo do istega cilja — in abstinenco takoj obesimo na kol. Nič lažjega in nič prijetnejšega za nas kot to! A dokler nam kako izdatnejše sredstvo ni znano, toliko časa hočemo vztrajati — kljub vsemu naprotovanju.

Treba bi bilo zdaj zavrniti oziroma popraviti še nekatere napačne trditve poročevalca o Weissovi knjižici, ki kažejo, kako malo mnogi še vedno poznajo alkoholno vprašanje — kljub temu, da smo že toliko napisali o njem. Toda ker trditve niso pisane zlovoljno marveč dobrovoljno in se jih citatelji morda niti več dobro ne spominjajo, pustimo to, da ta odgovor preveč ne naraste.

Rečem samo še enkrat: Berite naše reči, preden nas sodite, potem se bomo lažje razumeli! Videli boste, da abstinentje nismo taki robavsi, s katerimi se ne da izhajati. Kajpada v tem smo nepoboljšljivi — ali če hočete »trmasti«: Započetega dela nam ljubo nekaterim prijateljem »dobre kapljice« nočemo opustiti. Nasprotno: še intenzivnejše hočemo začeti delati.

Nekateri trdijo, da so za abstinenco, le načina boja da ne odobravajo. — Toda, dobri ljudje, povejte nam vendar, kakó naj se bojujemo! Mi bi se v resnici radi poboljšali, ko bi le vedeli, kakó naj se. Ali naj hodimo po prstih in v copatah, da nikogar ne zbudimo in vzdramimo? Sami imenujete naše delo »boj« in je res. Noben boj pa se ne bje ne z rokavicami in ne v copatah, — tudi ne boj s takó trdovratnim sovražnikom kakor je alkohol. Saj bi radi milejše in tišje delali, ko bi sploh šlo. Ako pa ne smemo nobene besede reči, moramo sploh obmolkniti in vse popustiti. Zato prošimo slavno občinstvo, naj ima nekoliko potrpljenja z nami; saj ga moramo imeti tudi mi, — pa še nekoliko več...

Zdaj naša akcija nekoliko počiva. Vzrokov temu je več; glavni je vojska. Pa ker upamo, da bo vojske vendar enkrat konec, bomo v kratkem protialkoholni prapor zopet višje dvignili. In takrat — prosimo lepo — vsi, ki ljudstvu našemu hočete dobro, odzovite se našemu vabilu, zasnujte oziroma poživite našo organizacijo! Ob koncu vojske in po vojski bo še bolj kričeča potreba delati z vsemi močmi zoper razbrzdani alkoholizem in njegovo nesramno sestro, seksualnost, sicer bo vse — podivjalo.

Po vsem civiliziranem svetu se je vnela sveta vojska zoper alkoholizem. In uspehi so veliki in skoki. Opozarjam samo na zadnje štev. »Časa«, ki poroča o sijajnih uspehih prepovedi alkohola v Rusiji; pa bo tudi »Slovenec« še poročal. Ta prepoved na Ruskem bo primorala tudi našo Avstrijo, da bo v tem oziru kaj več ukrenila, — sicer nam bo Rusija s svojim treznim rodом — še bolj nevarna.

»Die Abstinenz ist auf dem Marsche und niemand wird ihren Siegeslauf aufhalten« — je pisano v nekem nemškem listu in je res! Abstinencija je na svojem zmagovalnem pohodu in nihče je ne bo na tem potu ustavil.

Rodoljubi slovenski, ali hočete pri tem zmagovalnem pohodu vstric marširati in biti deležni tega zmagovalstva in njegove blagodejnih sadov, — ali pa hočete, da vas zgodovina zapiše med tiste, ki so ji po svojih najboljših močeh delali zapreke, preko katerih pa je vendarle prišla do zmagovalstva?...

Stopite v naše vrste vsi, ki ljubite naš rod, sklenimo si roke in marširajmo vstric do zmagovalstva treznosti! Janez Kalan.

Naročite „Slovenca.“

Meso in masl.

Novo določbe od 25. julija naprej.

Državni zakonik prinaša ministerstvo naredbo o omejitvi uporabe mesa in masla. Naredba zadobi moč 25. julija. Novo je to:

Tudi zanaprej ne bosta več kakor dva dneva brez mesa, toda tudi ta dva dni je prepovedano uživati vse užitne dele goved, telet, ovac, prešičev, koz, konj, domačih zajcev, perutnine in divjačine, sveže konzerve, prekajeno meso in šunko in z gotovimi izjemami tudi klobase. Tudi po zasebnih gospodinjstvih je v dnevih brez mesa pod kaznijo prepovedano uživanje mesa.

Ma st, surova in raztopljena, tudi nemasnati špeh in izdelki, ki se radi pokvarijo, ali tisti, ki naj jih neimovito kostni mozek, mesna kaša in one vrste klobase, ki se izdelujejo samo z uporabo krvi in cenejših notranjih delov, zaklanih živali, ne spadajo pod prepoved.

Po gostilnah in javnih kuhinjah in po zavodih vseh vrst, v katerih se daje osebam izven lastnega gospodinjstva jedila, n. pr. v zdraviliščih, penzijah itd., se sme pri obedu kot mesno jed pripraviti in ponuditi samo dve vrsti mesa. Prepovedano pa je dajati v raztopljeni masti ali v olju pripravljene jedi in vse z oljem pripravljene omake, z mastjo ali surovim maslom pripravljen krompir in končno surovo ali razpuščeno maslo.

Pri obedu se sme ponuditi in dati samo ena vrsta svežih močnatih jedi. Ob sobotah naštevanja podjetja ne smejo rabiti masti za pripravo svežih vsakovrstnih mesnih in močnatih jedi. Prepovedano je dajati gorka jedila na pladnjih manj kakor dvem osebam; na mizah ne sme biti posodic z oljem in gorčico.

V teh obratih se sme eni osebi pri enem obedu dati samo enkrat meso ali eno mesno jed. Teža mesa ali mesne jedi ne sme preseči gotove meje, ki jo naredba določa pri mesu s približno 11, pri pečenki s 15 dkg.

Gostilničarji morajo jedilni list s cenami razbohesiti na takem mestu, da je že iz ceste mogoče brati. Splošno je prepovedano izdelovanje konzerv v svrhu preskrbe civilnega prebivalstva, ravnotako uporaba masne kreme in podobnega za obrtno izdelovanje sladčic in obrtno izdelovanje močnatih jedi iz razpuščene masti.

Deželna politična oblast ima pravico, da z ozirom na potrebe in običaje svojega okoliša izdelovanje klobas omeji na določene vrste.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 15. julija. Uradno se poroča: Na bojni črti med Brento in Adizo je bilo večeraj mnogo mirnejše. Splošno se omejitvi boji na streljanje s topovi. Odbili smo osamljene sunke sovražnika na naše postojanke severno od prelaza Posina in večji napad na prelaz Borcola.

Dunaj, 16. julija. Uradno: Hud, trajen ogenj z velikimi topovi na naše postojanke v prelazu Borcola. Sovražni letalci so metali brez uspeha bombe na Lavarone.

Ponovni napadi Italijanov so se zrušili pri Tofanu.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Italijansko uradno poročilo.

13. julija. V Val Camonica delujejo neprestano topovi posebno živahno v odseku Tonale.

V dolini Adiza je po temeljiti pripravi s topovi napadel večeraj popoldne sovražnik naše nove postojanke severno od Malga Zuga, hitro izvedeno skupno streljanje s topovi in ogenj pehote je odbilo sovražnika, ki se je v največjem neredu umaknil.

Na ostali bojni črti do Brente nadaljuje naše topništvo odločno svoje delo proti črtam sovražnika. Na nekaterih točkah smo pridobili tudi z drznimi podjetji pehote.

Pri Soči nobenih važnih dogodkov.

Mir na goriskem bojišču.

Goriško, dne 14. julija 1916.

Na bojišču pri Gorici vlada mir tudi dalje. Topovi molče. Samo letalci se živahno gibljejo. Toda že vsajajo različni preroki, ki napovedujejo za prihodnji teden huji vojni vihar. Po njihovem bodo Italijani v torek, dne 18. t. m. napeli vse svoje sile, da bi prodrli. Bomo videli, v koliko bodo imeli ti preroki prav. Res mučna in neumevna tišina!

Cadorna laže.

Dunaj, 16. julija. (Kor. ur.) Iz vojne tiskovnega stana se poroča: Pisava in ton italijanskih uradnih poročil o vojnih dogodkih padata očividno od dne do dne, in sicer v razmerju, v katerem nastopajo naših čet jemlje italijanskemu vojskovodstvu možnost, da bi vzdržalo pred svetom laži o svoji baje zmagoviti protiofenzivi. S postaje za brezlično brzojavljanje v Coltami 5. julija izdano uradno sporočilo prekaša v nizkotnosti in njem se kažečega mišljenja in prostaščini tona vse, kar smo doslej doživeli z one strani. To sporočilo najnesramnejše napada naš generalni štab, ker se je v uradnem dnevnem poročilu 3. julija upal objaviti pogumno patroljsko podjetje poročnika Kaiserja 26. domobranskega pešpolka, in označa to sporočilo za bedasto izmišljotino. Ne da bi se hoteli spuščati v druge, v tem italijanskem sporočilu se nahajajoče neumnosti, na trditve o fantastičnih grozodejstvih naših vojakov in druga perverzna, nizkotna obrekovanja, zadostuje, da objavimo brez nadaljnega komentiranja naslednje protikolarične izpovedbe ob tej priliki zajetih laških vojakov (5 častnikov in 261 mož italijanskega pešpolka št. 89). Ti vojaki so odkrito priznali resnico in so kot neposredni soudeleženci tudi gotovo bolje poznali dejanski položaj, kot pa tisti, ki je sestavil pobalinsko italijansko sporočilo. Peteri italijanski častniki so izpovedali: »Nasproti hribov M. Moischach, Interrotto in Rasta so bili 1. in 2. julija deli treh bataljonov v boju. Pešpolk št. 89 je stal z dvema bataljonoma v prvi črti jugozapadno od C. Carlini, zapadno od Boska, v C. Carlini je bilo bataljonsko poveljništvo. Oba bataljona sta imela 1. julija že težke izgube; poleg tega ju je v noči na 2. julija obstreljevala laška artiljerija. 2. julija zjutraj je bila pri posameznih stotnjah že polovica moštva ne-sposobnega za boj. Avstrijska patrolja jih je iznenadila tako, da si je poneli z ročnimi granatami odprla dohod v C. Carlini in ujela tamkaj se nahajajoče speče moštvo (poveljnik 3. bataljona je najbrž padel) in potem z boka začela obstreljevati pešpolk št. 89. Italijani so si opomogli takoj nato.« Moštvo 11. stotnije pešpolka št. 89 pa opisuje takole svoje zajetje: »Frontna črta 11. stotnije se je nahajala za nekim zloženim kamenitim zidom in komaj 50 do 60 metrov pred višje ležečo avstrijsko postojanko. Bataljonsko poveljništvo se je nahajalo le v kratki razdalji zadaj v C. Carlini, kjer so prenočevali častniki. Glavni del stotnije je ležal v dogledu zakrit za to glavno črto.« Vse moštvo je bilo zaradi bojev, ki so se vršili 1. julija, zelo utrujeno, posebno ker gorke hrane ni bilo mogoče dobiti. 2. julija ob 4. uri 50 min. zjutraj se je avstro-ogrsko patrolja, pod poveljništvom častnika s kakimi 7 možmi, mogla skozi črto deloma razstreljenega kamenja priplaziti do hiše, ne da bi je bil opazil kdo. Četovodja Redaelis iz Lecco trdi, da je malo prej zbudil poveljnika svojega voja v hiši, ker bi bil moral četovodja ravno začeti razdeljevati jed moštva za hišo, kar se je zaslilo pok ročnih granat iz hiše in potem tožeči klici in krik, tako da je bilo predvsem ono malo ljudi, ki so bili že zbujeni za hišo, popolnoma kakor ukopanih. Da bi hitro pograbil za puško, se ni domislil nihče, in podčastnik je poizkušal pojasniti stvar s tem, da ni bil prisoten noben častnik. Z ročnimi granatami deloma ranjenim častnikom in moštvo v hiši ni preostajalo drugo, kot da se vdajo, in ko so se nekoliko sekund pozneje nekateri moške avstro-ogrske patrolje pojavili za hišo in pozvali tamkaj ležeče Lahe, da naj se takoj vdajo, so se vsi podvzivali, da ugođe temu pozivu in si rešijo življenje.

× × ×

Naskoki Italijanov.

Lugano, 15. julija. Vojni poročevalac »Secolo« jadicuje, ker laška ofenziva le malo napreduje, ker so avstrijske utrdbe izredno spretno zgrajene; gozdi na gorovju »Sedmihi občin« je takorekoč edina nezavzemljiva trdnjava. »Kar smo vzeli Italijani v enem dnevu, so nam Avstrijci v 14 dneh zopet odvzeli.« Poročevalec dvomi, da bodo Lahe izgubljeno zemljo zopet osvojili.

Naši podmorski čolni na Jadranskem morju.

Baselj, 15. julija. Listi javljajo iz Milana: Pred Benetkami in pred Tarentom so opazovali podvodne čolne sovražnika.

Uspeh »Novare«.

Koln, 15. julija. »Kölnische Ztg.« javlja, da so angleške ladje, ki jih je potopila avstrijska križarka »Novara«, vozile velike topove namenjene Italijanom v Valoni.

Italija in Rusija.

Rim, 16. julija. (Kor. ur.) Zunanji minister Sonnino se je več časa posvetoval z ruskim veleposlanikom. V zadnjih dneh sta se zdaj posvetovala že tretjič.

× × ×

Italijani vztrajajo pri svojih zahtevah.

Bern, 14. julija. (Kor. ur.) V »Journalu« nastopa Caburi proti stališču urednika inozemskega oddelka lista »Times«, Steeda, v jugoslovanskem vprašanju in ga svari, da naj ne prepoveduje zmernosti samo Italiji, temveč tudi Slovanom. Caburi se ne dá ostrašiti po angleških grožnjah, da bi se Slovani, če bi jim Italijani hoteli zagraditi pot, vrgli v naročje Nemcem. Caburi meni, da bi znali to napraviti tudi Italijani, če bi se ne dosegel sporazum. Italija mora vztrajati na nadvladi v Adriji, kajti samo v tem slučaju bi se mogla neovirano razširjati na vzhodu. Kdor je v posesti vzhodne jadranske obali, je gospodar vrat na vzhod. Ta vrata morajo biti italijanska. Italija je pričela vojno zaradi teh vrat, in če bi ne bilo te težave med Italijo in Avstro-Ogrsko, bi se bilo lahko sporazumeti. Kako so mogli Jugoslovani zahtevati, da naj bi se Italija odrekla ravno tistemu, kar naj bi bil dobiček njene vojne? Dokler so samo nekateri hrvatski vročekrvneži stavili svoje zahteve, da bi sejal spore v dunajskih interesih, se ni bilo treba razburjati zaradi teh zahtev. Sedaj pa, ko so prijatelji Italije v inozemstvu pritrdili takim zahtevam, se ne čuti samo krepko razočaranje, ki sili Italijane, da protestirajo najodločneje. Italijanski vladi in italijanskemu narodu se ne sme zgoditi krivica, da bi ju smatrali za sposobna, da bi se odrekla taki zahtevi. Če bi Jugoslovani prelistali italijansko zeleno knjigo, bi videli, kaj vse je Italija zaradi miru zahtevala od Avstro-Ogrske. Potem bi pa tudi umeli, da ima Italija po vseh velikih voznih žrtvah sedaj pravico, da zahteva več kot pa tedaj. Jugoslovani naj bi si torej ne delali nikakršnih iluzij o tem. Trsta, Istre, Reke in Zadra bi Italija ne mogla izročiti. Urednik lista »Times« za inozemstvo bi storil prav, če bi prepričal o tem Jugoslovane.

Dunaj, 16. julija. »Reichspost« piše z ozirom na zgorajšnje prerokanje med Italijanom in Angležem: »Prepir tatov za našo zemljo nam vnovič odkriva njeno vrednost.« Nadalje prinaša, kar je pred kratkim pisal francoski »Matin«:

V Avstriji je narodna skupina, katere razmerje do Italije je posebno kočljivo. To so Jugoslovani. Naj bodo zahteve te skupine take ali take, toliko stoji, da mora Italija v skupnem interesu zaveznikov in za ohranitev miru ohraniti popolno nadvlado v Adriji. Najvažnejše je to, da se v bodoči Evropi napravi močne zavore pred nemško nevarnostjo. Upoštevajoč te višje ozirom, pri čemer pa nismo zavrgli stremljenj junaških Srbov, smo zadnjič zapisali: »Jugoslovanska skupina je poklicana, da pomnoži odškodnino, ki jih ima Srbija dobiti v toliki meri, kakor jih bo dopuščala organizacija prihodnje Evrope, ki zahteva absolutno gospodstvo Italije nad Adrijo. Več članov društva Dante Alighieri nam je 19. marca iz Rima poslalo svoje nazore o jadranskem vprašanju. Pravijo, da je posebnega strateškega interesa želja Italije, da dobi Istro in njena mesta do nekaj km južno od Reke, t. j. do čeri Sv. Marka in Dalmacijo z otoki in obalo do Nereve.«

»Matin« je tedaj sedaj za absolutno italijansko gospodstvo v Adriji. Sploh piše francosko časopisje, po vsakdanji potrebi.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 15. julija. Uradno se poroča: Južnozahodno od Moldave smo razkropili ruske oddelke, ki so napredovali proti našim postojankam.

Pri Jablonici, južnovzhodno od Zudie, smo z uspešnimi poizvedovanji privedli 200 mož.

Pri Delatinu so se bolj bojevali. Sovražne prednje straže, ki so vdrle v mesto, smo vrgli na južnem robu.

Južnozahodno od Delatina poizkušeni napad Rusov se je zrušil v našem ognju. Sicer na severovzhodu nič novega.

Dunaj, 16. julija. Uradno:

Sovražnik je večeraj zopet napadel naše postojanke na višini Capul in pri žrebčarnici Lučina; spopadli smo se z njim in ga vrgli. Številno ujetnikov, ki so jih privedli pri Jablonici, se je povišalo na 3 častnike, 316 mož.

Pri Novem Počajevu je izpodletel ponoči sunek Rusov na naše prednje straže.

Močnejši boji se zopet bijejo južno-zahodno od Lucka.

Zahodno od Torčina so odbile naše čete napad Rusov, ki so nastopili po besni pripravi s topovi.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 15. julija. Veliki glavni stan:

Vojna skupina maršala Hindenburga.

Odbili smo ruske oddelke, ki so pri Lonewadnu (severozahodno od Friderikova) poizkušali prekorati Dvino. Veliko bomb je bilo vrženih na kolodvore proge Smorgon — Molodecno, kjer je bil močan promet.

Vojna skupina maršala princa Leopolda Bavarskega.

Pri Skrodovi smo z napadom zopet pridobili dele, ki jih je držal sovražnik po svojem prvem navalu zjutraj 3. julija prve obrambne črte; ob tej priliki smo ujeli 11 častnikov in 1500 mož.

Vojna skupina generala pl. Linsingena.

Položaj se ni izpremenil. Na promet črt na kolodvoru Kiwercz (severovzhodno od Lucka) so streljale skupine naših letal in so dobro zadele.

Armada generala grofa pl. Bothmerja.

Nobenih posebnih dogodkov.

Berlin, 16. jul. Veliki glavni stan:

Vojna skupina maršala pl. Hindenburga.

Nobenih posebnih dogodkov.

Vojna skupina maršala princa Leopolda Bavarskega.

Brez uspeha so ostali napadi Rusov na zopet pridobljene črte pri Skrodovi; ujeli smo 6 častnikov in 114 mož.

Vojna skupina generala pl. Linsingena.

Naše čete izvajajo protinapad na ruske sile, ki napadajo južnozahodno od Lucka.

Pri armadi generala grofa pl. Bothmerja se položaj ni izpremenil.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 13. julija popoldne. Zahodno bojišče: Ob Dvini nad in pod Friedrichstadtom se nam je dobro posrečilo nekaj poizvedovanj. Ob Stohodu artiljerijski ogenj. Nekaj sovražnih letalcev je metalo za našimi črtami bombe in streljalo iz strojnih pušk.

Galicijska: Zahodno od spodnje Stripe na več točkah hudi boji. Sovražnik krepko napada. Ujeli smo okoli 2000 vojakov in zaplenili 1 top in strojne puške.

BOJI V VZHODNI GALICIJI IN V BUKOVINI.

Berlin, 15. julija. Poročevalec »Vossischer Ztg.« javlja, da so imeli Rusi v gorovju severovzhodno od Kirlibabe v pragozdih težke izgube. Veliko ruskih vojakov je tako oslabilo, da ne morejo več prenašati naporov. Temperatura je strašno vroča, dovoz ruski armadi zastaja. Vojaški kritik »Lokalanzeigerja« poroča, da so v vseh manjših bojih južno od Dnjestra zmagale avstrijske čete.

Bukarešt, 15. julija. Rusi poročajo, da koraka del Brusilove armade iz Delatina v Nadvorno, da prične tam boj z močnimi avstrijskimi četami.

Lviv, 15. julija. »Wieczerna Gazeta« javlja: Če tudi je rumunska meja natančno označena, le prekoračajo ruski vojniki večkrat mejo. Bilo je že več spopadov med ruskimi in rumunskimi vojniki, ker nastopajo Rumunci odločno proti vsakemu prekoračenju meje.

Stockholm, 15. julija. »Rusko Slovo« trdi, da bo imenovan upravitelj nove osvojenih ozemelj v Galiciji in v Bukovini generalni pobočnik Trelov.

V BUKOVINI IN PRI DELATINU.

Vojni tiskovni stan, 15. julija. (Poročilo vojnih poročevalcev, potrjeno po vojnem tiskovnem stanu). V Dolini Belega Čeremoša, ki teče po meji Galicije in Bukovine, so napredovali Rusi, a naše čete so jih razkropile; več Rusov smo ujeli. Z velikimi izgubami so se morali umakniti tudi tisti ruski oddelki, ki so poizkušali predreti južnozahodno od kraja Moldova.

Pri delatinskem kolodvoru so se razvili boji. Rusi so poizkušali tam iz svojih postojank na višinah zahodnega brega reke Prut napadati, a smo jih krvavo odbili. Svojega velikopoteznega načrta, da prebijejo zahodno in severozahodno od Bučaca, včeraj niso ponovili. Tu kakor tudi drugod na bojni črti se je oméjilo bojevanje na manjše boje.

Izgube ruskih častnikov v zadnjih napadalnih bojih so bile zopet nad vse velike. Te nam pojasnjujejo novi ukaz ruskega vojnega vodstva, ki zapoveduje, naj se častniki nahajajo v najsprednejših črtah, da s svojim zgledom opogumijo napadalna krčila.

Seznami o izgubah častnikov zadnjega tedna obsegajo med drugim ime generala Siegelmanna, dalje med ujetniki imena polkovnikov Gogorov, Mi-

hajlov, Stirlanov, Adjejev, Bergenstrole in Lurje.

KAKO GOSPODUJEJO RUSI V VOLINIJI.

Stockholm. Berlinski »Lokalanzeiger« poroča o spomenici ruskega vojnega ministra notranjemu ministru, ki obravnava o opustošenih ruskih čet v Voliniji, kjer je popolnoma uničenih 18 krajev in 11.000 hiš; Rusi so uničili enajst vasi že potem, ko so si jih zopet osvojili. Onečastili so ruski vojniki 17.000 žen.

PRIPRAVE NA TRETJO ZIMSKO VOJSKO.

Kodanj. V Rusiji zdaj prvič izdelujejo statistiko, da doženejo, koliko žita bodo letos pridelali. Statistiko bodo končali koncem julija. Rusija bo zato lahko avgusta mirno nadaljevala vojno v tretjem letu. »Rusko Slovo« pravi, da izdelujejo to statistiko zato, ker z vsoto gotovostjo računajo na vojsko po zimi.

Petrograd. (K. u.) Ruska vlada je izdelala podoben načrt o železniških zgradbah v dobi 1917 do 1922. Nove nameravane proge bodo stale 3000 milijonov rubljev.

Bazelj. (Agence Havas.) Na prvi seji angleškega municipalnega posveta so se skoraj izključno pečali z zahtevami Rusije glede na strelivo. Rusija je izjavila, da je popolnoma zadovoljna. Na to so se pečali z zahtevami Italije glede na strelivo.

NEMŠKI CESAR POHVALIL GENERALA WOYRSCHA.

Vratislava, 16. julija. (K. u.) »Schlesische Zeitung« javlja, da je izrazil nemški cesar svoje visoko priznanje in pohvalo na sijajnem nastopu nemških čet, ki se vojskujejo pod njegovim poveljstvom.

MINISTRSKI SVET V CARJEVEM GLAVNEM STANU.

Rotterdam, 15. julija. »Morningpost« piše: Tu se zelo razpravlja, zakaj so odpotovali vsi ministri v cerjev glavni stan.

IMENOVANJE RIMSKO-KATOLIŠKEGA ŠKOFA ZA VOLINIJO.

Krakov, 15. julija. »Czas« poroča: Na posredovanje papeža Benedikta XV. je ruska vlada privolila v to, da se znova zasede škofija Luck-Zitomierz. Za škofa je bil imenovan župnik dr. Ignacij Dubowski, za pomožnega škofa pa dr. Mihael Godlewski.

WILSON ZA POLJAKE.

Basel, 15. julija. Pariški »Journal« poroča iz Washingtona: Predsednik Wilson namerava izdati oklic voditeljem evropskih držav, s katerim jih bo pozval, naj sklepajo dogovor o preskrbovanju Poljakov z živcem.

IZGUBE RUSKE TRGOVINSKE MORARICE.

Karlsruhe. Švicarski listi poročajo, da je izgubila Rusija v sedanji vojski do 1. junija 59 ruskih trgovskih ladij z 82.000 tonami vsebine.

Boji na zahodu.**NEMSKO URADNO POROČILO.**

Berlin, 15. julija. Veliki glavni stan: Angleži, katerih prve napade smo krvavo odbili severno od Somme, so napadali dalje; razvili so se težki boji. Sovražniku, ki je zbral med Pozieres in Lungueval sile v množicah, se je posrečilo, da je kljub najhujšim izgubam vdrl v našo črto in da je najpoprej pridobil na prostoru in da se je ustali v malem gozdu Trones. Sunk smo prestregli. Boj se danes nadaljuje.

Južno od Somme pehota ni delovala.

Nobenih važnih dogodkov na ostali bojni črti izvzemši brezuspešnih podjetij manjših angleških oddelkov južnozahodno od Armentieres, pri Angres, Neuville in severovzhodno od Arrasa.

Berlin, 16. jul. Veliki glavni stan: Močno je delovalo topništvo na obeh bregovih Somme. Popoldne so se zrušili v odseku Oville-Bazentin-Le Petit pred našimi črtami ravno tako popolnoma štirje močnejši napadi Angležev, kakor popoldne krajnji napad, katerega so izvedli iz Bazentina.

Živahen boj se je razvil zvečer južno od Somme pri in južno od Blacne. Del navedene vasi smo zopet zasedli. Ujeli smo nad 100 mož. Odbili smo napade Francozov pri Barleux in pri Estrees ter zahodno od tam; zadnje napade že z zapiralnim ognjem z velikimi izgubami za sovražnika.

Francozi so nastopili popoldne z velikimi silami vzhodno od Moze proti velikim Mrzla zemlja in proti Fleury. Uspeli niso. Ko so ponovili zvečer svoje napade, so vdrl južnozahodno od utrbe Thiaumont v male dele naših najsprednejših črt, za katere se še bjeemo.

Na ostali bojni črti smo odbili podjetja sovražnih poizvedovalnih čet se-

verno od Oulches-Graonelle in napade večjih oddelkov.

Nemški polzvedovalni oddelki je dovedel severno od Chilly 24 Francozov in 1 strojno puško.

Pehota je sestrelila zahodno od Loos sovražno letalo, ki je padlo v našo zapreko. Z obrambnim ognjem poškodovan dvokrakli smo zaplenili pri Nesle.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francoško uradno poročilo.

15. julija ob 3. popoldne. Na levem bregu Moze smo odbili pri severno-vzhodnem delu utrbe Avocourt napad Nemcev z ročnimi granatami.

Krepak boj s topovi na desnem bregu v odseku Fleury. Ogenj naših pušk je razkropil več nemških poizvedovalnih oddelkov v gozdih Vaux in Chapitre. V gozdu Apremont se je izjalovilo več nemških napadalnih poizkusov v zapiralnem ognju.

Angleško uradno poročilo.

14. julija. Svoje pridobitve trajno držimo. Zdaj držimo drugo sovražno postojanko od Bazentin-le-Petit do Longueval in gozd Trones. Popolnoma smo odbili dva odločna sovražna protinapada. Nemci so pozneje zopet vzeli Bazentin-le-Petit, a smo jih neposredno potem zopet vrgli.

14. julija. (Izpopolnilno uradno poročilo.) Čas od 11. do 12. julija smo predvsem izrabili za to, da smo obstreljevali strašno močne druge postojanke sovražnika ali da smo se sicer pripravljali na nadaljno prodirtje. Naskakovni napad se je pričel danes zjutraj ob 3. uri 25 minut po ljutem obsireljevanju sovražnih postojank na celi napadeni bojni črti. Veliko sovražnikov smo ujeli. Rešili smo v gozdu Troyes del Royal-West-Kent polka, ki se je v zadnjih bojih odcepil od združenih angleških čet in se je, obkrojen po Nemcih, hrabro držal 48 ur v najsevernejšem delu gozda. Vas Bazentin-Le Petit je ostala popolnoma naša, ko smo popoldne prej vrgli Nemce iz nje.

London, 16. julija. (Kor. ur.) General Haig poroča. Včeraj se je v gozdu Fourresent, ne da bi bil od sovražnika nadlegovan, umaknil oddelki, ki je uspešno kril čete, ki so utrjevale nove postojanke.

Verdunska strahota.

Rotterdam, 15. julija. »Daily Telegraph« piše: Pri Verdunu se nadaljujejo novi napadi. Nemci neprestano močno streljajo na Souville in na okolice. Topničarji neprestano obstreljujejo francoske črte pri Chanois in kapelo Saint Fine. Pariški listi pravijo: Popolnoma razstreljeni strelski jarki se ne bodo več dolgo držali.

Francozi v skrbah za Verdun.

Amsterdam, 16. julija. »Tied« javlja iz Pariza po zaupljivem obvestilu, da tamošnje vojaške kroge bližnja bodočnost Verduna zelo skrbi. Razbremenila ofenziva v Pikardiji Verduna ni.

Nemci 1 km pred črto Souville—Tavannes.

Genf, 15. julija. »Petit Parisien« javlja, da stoji nemške straže 1 km pred črto Souville—Tavannes.

Uspeh angleško francoskega sunka.

Rotterdam, 15. julija. »Courant« piše: Sunk Angležev in Francozov je pridobil 20, morebiti 25 vasi, a to zdaj niso več vasi, marveč kraji, kjer so nekdanje stale vasi. Veš li, bralec, koliko občin morajo Francozi še vzeti? 2554! To je naloga Francozov. Pričeli smo šele ofenzivo. Pritiska se na nemško bojno črto le pri Somme; tu in tem se je posrečilo, da so prebili. Doseči se morajo še večji uspehi. O napadih pehote se že zdaj poroča iz Champagne in iz Argonov.

So li to uvažalni manevri ali napovedujejo, da se bo bojišče razširilo?

Angleški napad.

Berlin, 15. julija. »Tag« poroča: Angleži hočejo za črto Owillers—Longueval—gozd Trones z vso silo izvesti ofenzivo, kar dokazujejo njih z močnimi silami izvedeni napadi. Položaj na zahodu in na vzhodu je tak, da lahko mirno in ponosno gledamo na to, kar so že dosegli naše čete.

Bern. Ugledni švicarski vojaški kritiki sodijo, da so v prvih dveh tednih svoje velikanske ofenzive Angleži in Francozi strategično tako malo dosegli, da se že lahko pravi; njih namen se jim ni posrečil.

Amsterdam, 15. julija. Reuter javlja iz angleškega glavnega stana: Počasno napredovanje ofenzive dokazuje, kako močne so sovražne postojanke. Z ozirom na obupno napadalno delo je najboljša, če se nobena osvojitve ne smatra za zagotovljeno.

Strašni nemški zapiralni ogenj.

Köln, 15. julija. »Kölnische Zeitung« poroča z zahodnega bojišča: Anglija priznava z občudovanjem in s strahom, da povzroča vse neuspehe grozno učinkujoči

namški topniški zapiralni ogenj, ki ga namerijo Nemci, ko se prične napad, neposredno za njih najsprednejše jarko, dalje da streljajo vzdane strojne puške iz nemških jarkov, o katerih se misli, da so že popolnoma zrušeni.

Rusi na Francoskem.

Pariz, 16. julija. (Kor. ur.) Listi poročajo, da so na Francosko došli ruski vojniki v zadnjih bojih na zahodnem bojišču prejeli ognjeni krst.

Slabo stanje angleških ranjencev.

Hamburg, 17. julija. (K. u.) »Hamburger Fremdenblatt« poroča iz Kadanja s 13. t. m.: Govoril sem ravno z neko osebo, ki se je nahajala 7. t. m. v Le Havre. Tam vladajo zdaj razmere, ki jih ni mogoče popisati. Z bojne črte dohajajo neprestano vlaki, ki vozijo angleške ranjence. Vsi javni trgi in naprave so prenapolnjene z ranjenci, ki morajo večino noči ležati pod milim nebom. Neprestano vozijo ladje ranjence na Angleško. V Le Havre prevažajo deloma še neobvezane ranjence. Angleške oblasti so prepovedale vsako občevarje prebivalstva v Le Havre z mornarji ladij v pristanišču, da bi svet ne izvedel, v kakem slabem stanju so ranjenci.

Francoška zbornica

se najbrže odgodi od 17. julija do 7. septembra.

Novo francosko posojilo.

Pariz, 16. julija. (Kor. ur.) Pariški »Journal« poroča iz Newyorka, da je Morgan sestavil društvo, ki bo Franciji preskrbelo 500 milijonov frankov posojila. Predsednik družbe je bivši ameriški poslanec v Parizu Bacon.

Francoški glas o kanclerjevih vojnih ciljih.

Bern, 15. julija. Z ozirom na poluradno izjavo nemške vlade o mirovnihih ciljih pravi »Temps«, da sicer ne dajo jasnosti o poravnavi evropskega spora že zato, ker bosta osrednji sili podlegli in zato ne bosta mogli narekovati mirovnihih pogojev. Vendar ta poluradna izjava zasluži resno pozornost, ker odkriva razpoloženje nemških političnih krogov. List pravi, da se kancler poželenju raznih aneksistov ne upira zato, ker bi ga morda pekla vest, ampak iz strahu pred bodočnostjo, ki je polna skrbi in groze. Navzlic trdim besedam proti svojim nasprotnikom se vendar glede načela aneksije giblje v zelo nedoločnih besedah, ki jih je mogoče različno razlagati in z njimi hkrati ugoditi podložnim socialistom in zmernim. Ali ni čudno, da se Bethmannova formula: vpadna vrata zapreti tujemu vplivu in Rusijo potisniti nazaj za seboj itd. z njeno premišljeno netočnostjo, ki potrebi lahko prilagodi vsemu in obenem tudi željam aneksionistov v toliko, kolikor bi pokazale razmere za potrebno. Kakor v prvem mesecu je ofenzivna Nemčija še danes za osvajanje in če bi ji bilo dano, da se posvetuje o sklepu miru še v času, ko ima še na vzhodu in zahodu jamstva v rokah, tedaj bi svoje zahteve takoj stavila v tem smislu. Samo vsled zmage zaveznikov se bo skromno zadovoljila s trdo resničnostjo.

Lloyd George o položaju.

London, 14. julija. (Kor. ur.) Reuter: V konferenci zaveznikov v angleškem vojnem uradu je Lloyd George izvajal med drugim: Sedaj je splošna ofenziva na vzhodu in zapadu izrgala sovražniku inicijativo, ki je, kakor upam, nikdar ne dobi več. Prekoratili smo razvodje, kjer se nam pričinja nagibati zmaga. K nalogam te konference pripada tudi, da preišče, zakaj so se izboljšale nade. Odgovor je: Ker se je oprema naše armade zelo izboljšala in se neprestano izboljšuje. Nato je izjavil Lloyd George: »Večina naših tovarov je sedaj gotovih in večina strojev postavljenih. Vsak mesec se napravi stotine lahkih, srednjih in težkih topov in havbic in število naših težkih topov hitro raste. Naša artiljerija postrelj v enem samem tednu skoraj dvakrat toliko municije in ima skoraj trikrat toliko težkih topov, ko pa pri veliki ofenzivi meseca septembra.« Nato je govoril o potrebnih zaveznih armad in je dejal: »Pomagati si moramo z medsebojnimi izvozom. Preiskavati moramo skrbno potrebe raznih armad in si medsebojno pomagati s potrebščinami. Zmaga na eni točki pomenja vseukupno zmago.«

Posvet finančnih ministrov sporazuma.

London, 16. julija. (Kor. ur.) »Press-bureau« javlja: Na mnogih razgovorih finančnih ministrov četverozveze, francoskega in angleškega generalnega ministra in načelnika ruskega generalnega štaba se je dosegel dogovor glede na skupne koristi velesil četverozveze, po katerem se bodo skupno rabile zaloge in izrabljale finance; poseben dogovor sta sklenili Francija in Italija.

Omejena služba omnibusov v Londonu.
London, 16. julija. (K. u.) Ker primanjkuje bencina, so omejili službo omnibusov.

Disciplinirani angleški profesor.

London, 16. julija. (K. u.) Docent za logiko in matematiko na Trinaitis Koleg Cambridge Bertram Russel, brat Earla Russela, je bil radi nastopa proti obrambi države odpuščen iz službe.

Irska.

Novi spopadi na Irskem.

London, 15. julija. »Times« poročajo z Irskega: Policijo v grofiji Galeay so pomnožili vojaki. — »Daily Telegraph« poroča, da je priredilo približno 100 Sinfinerjev demonstracijo v Corku, prepevali so prekujske pesmi in izžvižgali policijo in vojaške.

London, 13. julija. (Kor. ur.) Poslaniška zbornica: Notranji minister Samuel je izjavil, da so se razvili v grofiji Roscomon (Irsko) spopadi s policijo, ko so odganjali živino. Ranjenih je bilo 17 policistov. Aretiran ni bil nihče, a krivce bodo kazensko zasledovali. Dalziel in Carson sta vprašala, kdaj se bo podala izjava o Mezopotamiji in kdaj bodo razpravljali o njej v poslaniški zbornici. Minister Bonnar Law je izjavil, da bo Asquith dopustil razpravo o Mezopotamiji. Churchill je vprašal, če se brzojavke res objavljajo in zakaj se ne nahaja ministrski predsednik na svojem mestu. Minister Bonnar Law je odgovoril, da ima druge važne posle. Ginnel je zlobno zoklical: »Odsel je na Dardanele.«

Prizivna razprava proti siru Robertu Casement.

London, 16. julija. (K. u.) Jutri se prične razprava proti siru Robertu Casement.

Dogodki na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 16. julija. Uradno:
Pri spodnji Vojuši boji s topovi in praske.
Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 15. julija. Veliki glavni stan:
Odbili smo oddelek sovražnika, ki je napadel naprej potisnjeno bolgarsko postojanko severozahodno od Gevgelii. Vsled ognja iz Guremenli (severozahodno od Dojranskega jezera) je bilo ubitih 7 grških prebivalcev, med njimi 4 otroci.
Vrhovno vojno vodstvo.

Sarrail potrebuje pomoči.

Geni, 16. julija. Herve nujno zahteva od Angleške, naj končno vendar pošlje generalu Sarrail egiptovsko armado na pomoč, ker Sarrail poprej ne more pričeti z ofenzivo.

Rusi v Solunu.

Geni, 15. julija. »Secolo« javlja, da je došlo nekaj ruskih čet v Solun.

Izdatki solunske ekspedicije.

Curih. »Neue Züricher Ztg.« poroča iz Soluna, da je stala ekspedicija do zdaj nad 60 milijonov frankov. Za francoske čete se porabi vsakih osem dni 7 milijonov frankov, Angleži pa izmečejo vsak teden približno pet milijonov. Angleži dovažajo poleg tega večinoma vsa živila po morju. Uračunani niso izdatki za vzdrževanje srbskih čet.

Bolgarji o položaju.

Curih. Neka iz Sofije v Bukarešt došla osebnost je poročala: Vse se pripravlja na novo vojsko po zimi. Vodilni krogi bolgarskih vojaških krogov ne dvomijo o ugodnem izidu velikih bitk, ker poznajo priprave svojih zaveznikov in mirno čakajo, kako se bodo razvili dogodki.

Grška kraljeva rodbina v največji nevarnosti.

Lugano, 15. julija. (Kor. ur.) O požaru v poletni rezidenci grškega kralja se da iz poročil agencije Stefani in italijanskih časopisov posneti še naslednje: Požar je izbruhnil istočasno na več krajih gozda. Vsak poizkus, da bi se požar pogasil, je bil brezuspešen. Kralja Konstantina in člane kraljeve rodbine se je enako kot drugih neposredno prizadetih oseb, katerih je bilo veliko usmrčenih ali ranjenih, polastila panika. Kraljica je bežala z malo princeso Katarino v naročju. Kralj je dajal ukaze do zadnjega in je potem skočil čez neki most, pri čemer je padel in se poškodoval. Obdajal ga je plamen kroginkrog, ko ga je dvignilo spremstvo. Kralja so v avtomobilu odpeljali v Atene.

Požar v Tatol.

Atene, 16. julija. (K. u.) V navzočnosti kraljevih princev so včeraj slovesno pokopali tiste 3 častnike, ki so izgu-

bili življenje ob požaru v Tatol. Zrtev ob tem požaru je bilo 32, med njimi 28 kraljevih gardistov.

Venizelova garda.

Brlin, 16. julija. »Lokalanzeiger« poroča iz Haaga po atenski vesti iz »Times«: Z ozirom na volitve izjavlja Venizelova stranka, da želi kralja pustiti izven strankarskega boja. Liberalci žele, da podleže Nemčija, ker nemška zмага je obenem zmaga Turkov in Bolgarov, starih sovražnikov Grške. Venizelos zbira v Atenah zbere rezervistov. En zbor šteje že 100 mož.

Ententini načrti proti grškemu kralju.

Budimpešta, 16. julija. Ruski listi poročajo iz Soluna, da tamošnji ententini krogi niso zadovoljni z Grško, ker svojo armado le počasi pošilja domov. V Solunu resno mislijo, da bi ujeli in odstavili kralja, če volitve ne bodo ugodne za entento. Petrogradski politični krogi so mnenja, da imajo Anglija, Rusija in Francija kot zaščitnice in nadzornice grške države pravico kralja odstaviti.

Rusija in rumunsko strelivo.

Sazonova izjava.

Stockholm, 16. julija. Rumunski poslanik je imel dve uri razgovor s Sazonovom, ki je odpotoval v glavni stan, kamor je nato brzojavno povabil poslanika. Rusija je rumunsko strelivo prvotno zadrževala, češ, da so ruske železnice preobložene, v resnici pa iz političnih razlogov, kajti strelivo naj bi bilo kupnina za rumunsko intervencijo. Rumunija je priganjala in pritiskala in strelivo je res prišlo do Symerinke, kjer pa je ruska vlada vso množino zaplenila. Sedaj je Sazonov izjavil, da je Rusija strelivo vzela vsled vojnih potreb; je pa pripravljena strelivo tudi plačati, toda drugega ne more dati. Rumunija se s to izjavo ne bo zadovoljila.

Ruski pritisk na Rumunijo.

Lugano, 16. julija. »Giornale d' Italia« trdi, da je car Nikolaj Bratianuju dal vedeti, da bi rumunski nastop samo sedaj imel kako vrednost, kasneje pa ne več.

Večina Rumunov proti vojni.

Rotterdam, 16. julija. »Nieuwe Rott. Courant« poroča iz Bukarešte: Diplomatični krogi, ki dogodke presojaajo objektivno, sodijo zelo ugodno o trgovskem dogovoru z Nemčijo. Carp, Marghitoman in ostali zastopniki zmerne rumunske politike so ustanovili novo narodno stranko, da podpirajo Bratianujevo vladu proti Take Jonescuj in Rumunijo obvarujejo pred vstopom v vojno. Nova stranka je prepričevalen dokaz, da si večina rumunskega naroda ne želi vojne.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 16. julija. (K. ur.) Agence telegraphique Milli. Glavni stan naznanja:

Iraška in iranska fronta.

Nobene izpremembe.

Kavkaška fronta.

V nekaterih odsekih desnega krila, ki so blizu središča, so se vršili za nas uspešni boji. V središču se je izpremenila bitka v medsebojni topniški ogenj, ki od časa do časa poneha. Vmes tu in tam krajevni boji. Severno od Čoruba na levem krilu so se izjalovili vsi sovražni napadalni poizkusi ob naših protinapadih, pri čemer so imeli Rusi znatne izgube. Ob enem teh protinapadov so naše čete in sovražni bataljon obkolile in ga popolnoma ugonobile. Drugače nič novega.

Carigrad, 15. julija. (Kor. ur.) Glavni stan javlja:

Iraška bojna črta.

Položaj se ni izpremenil.

Perzijska bojna črta.

Vzhodno od Kermanšaha se ni dozda nič posebnega zgodilo. Ko so izvedle ruske čete, da se bližajo naši oddelki, ki so jih podpirali naši prostovoljci, Sinehu, so izpraznili Sineh, kjer so pustili del svojih sil; glavna njih sila se je umikala v Hamadan. Naši oddelki so pregnali 11. t. m. sovražne opazovalne čete in so zasledovali sovražnika 15 km proti vzhodu od Sineha.

Kavkaško bojišče.

Na levem krilu praske. V središču je odločila posadka nove postojanke razvoj bojev v našo korist. Na levem krilu krajni boj pehote, ki ni bil važen. Z ostalih bojnih črt se nič ne poroča.

Angleži se sramujejo radi razmer v Mezopotamiji.

London, 13. julija. (K. u.) V zbornici lordov je izprožil lord Middleton zopet vprašanje o Mezopotamiji. Rekel je, da želi zbornica nadzorovati, če dobe vsaj zdaj čete vse, kar potrebujejo. Opozar-

jal je, da se lahko dokažejo taki slučaj, kakršnih se mora vsak Anglež temeljito sramovati. Če ne more vlada objavljati nobenih brzojavk, naj takoj izjavi, če prepusti javno preiskavo. Vojvoda Samersset je rekel, da je pravkar čital pisma častnikov, ki so služili v Mezopotamiji. Kar so morali tam pretrpeti vsled popolne nesposobnosti angleških in indijskih oblasti, je naravnost grozno. V enem slučaju so peljali 1000 ranjencev z ladjo, na kateri se je nahajal le en sam zdravnik in ena ordonanca. Na celi ladiji ni bilo ne morfijske in ne kloroforma. Nekega ranjenega častnika so prvič obvezali šele, ko so došli v Bombay. Minister lord Creve je naznanil, da bo podal Asquith v tork v spodnji zbornici izjavo. Lord Salisbury je rekel, da bi izjava ministrskega predsednika ne mogla več preprečiti javne razprave, ker je javno mnenje preveč razburjeno. Slučaj, katerega je omenjal vojvoda Samersset, se je zgodil šele 5. maja. Ne gre toraj za starejše zamude.

Pomorsko vojskovanje entente.

London, 15. julija. (Kor. ur.) Reuter poroča: Ob preklicu londonske pomorske pravne deklaracije je državni tajnik Grey zastopnikom entente priložil tudi spomenico o vzrokih nove ureditve. V začetku vojne so zavezniki mislili, da bo londonska deklaracija, čeprav ni pravi mednarodni zakon, pripravna zbirka določil in načel za pomorsko vojskovanje. Toda sedanja vojna je nekaj novega tudi po svoji obliki. Določbe londonske deklaracije so sicer vsekakor zboljšale varnost nevtralcov, toda zaveznikom pa niso dopuščale učinkovitih sredstev pri izvrševanju njihovih pravic. Med vojno sta osrednji sili uporabili vse svoje duševne zmognosti, da bi zbrahale pritisk in zopet našle kanal za dovoz vsega potrebnega. Njune nakane so kompromitirale nedolžno nevtralnno trgovino in jo spravile v sum, da je sovražnikova agentura. Med vojno se je marsikaj izpremenilo, na kar londonska deklaracija ni mislila. Zavezniki so morali upoštevati te razmere, ki so se od časa izpreminjale. Vsled teh izprememb pa bi morda nastalo nezaupanje v name ne zaveznikov, zato se ti omejuje zgolj na to, da začno uporabljati samo zgodovinska in dopustna načela mednarodnega prava.

4 angleški parniki potopljeni.

London, 15. julija. (K. u.) Reuter javlja, da so bili potopljeni 4 angleški parniki.

Slavke na Španskem.

Berlin, 15. julija. Listi javljajo iz Madrida: V Bilbao je pričelo stavkati 11.000 kovinarjev, v Barceloni stavka 20.000 tekstilnih delavcev.

Stavka železničarjev na Španskem.

Geni, 15. julija. Železničarska stavka na Španskem se vedno bolj širi. Voditelji zveze železničarjev izjavljajo, da bodo izvajali pasiven odpor, če bi železničarje mobilizirali. Blagovnega prometa na severni železnici ne morejo vzdržati. V Valladolidu in v Valenciji so popolnoma ustavili promet; Madrid je brez pošte.

Izjemno stanje na Španskem.

Madrid, 16. julija. (K. u.) V 22 provincah so razglasili izjemno stanje.

O miru.

Vatikan in mirovna konferenca.

Dunaj, 16. julija. »Reichspost« poroča iz Vatikana: Italijansko časopisje še vedno piše o papeževi udeležbi pri mirovni konferenci. Kakor izvaja »Perseveranza« so Italijani temu nasprotni, češ, ker je papež duhoven suveren, bi njegova udeležba pomenjala priznanje njegove svetne vladarske lastnosti. Kot duhovni vladar nima ničesar iskati na kongresu, na katerem bo govor o posebnih, gmočnih problemih. Sicer pa je zelo verjetno, da se bo papež spričo težko premislil, ali bi to zahteval. Isti list se peča z Bertrandovim člankom »Revue des Deux Moudes«, kjer je rečeno, da Francija potrebuje papeža, ker more toliko in toliko političnih vprašanj rešiti le v sporazumu s papežem. Eno takih političnih vprašanj je francoski protektorat na Vzhodu. Italijanski list je nekoliko vznemirljen radi tega članka, češ, da se bo Francija vrnila k svoj stari politiki. Italija naj se sicer ne vznemirja, toda pazi naj na svoje interese.

Poincaré o mirovnem vprašanju.

Pariz, 16. julija. Predsednik Poincaré je na slavnostnem zborovanju povodom narodnega praznika imel govor, v katerem se je tudi pečal z vpraša-

njem miru. Izvajal je med drugim: Osrednji sili se ne moreta dejansko več varati o možnosti, da bi prisilili zavez-nike poklekniti in iztrgati njih utrjene mir, ki bi bil za ruski militari- zem le vojna zvijača, da bi prikrili naprave za nove napade. Velikim evropskim narodom gre za biti ali za ne biti. Čimveč grozot vojske doživimo, tim strastnejše moramo delati na to, da zadržimo, da bi se zopet vrnila vojska; timbolj moramo žetiti in hoteli, da nam prinese mir dežele, ki so nam bile uropane včeraj ali pred 16 leti, da so zopet ponove na škodo Francije ali njenih zaveznikov kršene pravice in da doblimo potrebna jamstva za vzdrževanje naše narodne neodvisnosti.

Ogrski državni zbor.

Izjava Hrvatov.

Budimpešta. Zbornica je končala razpravo in sprejela predlog o obdavčenju vojnih dobičkov in druge davčne preuloge. Vsled živtenih del se je odgódila do 9. avgusta.

V imenu Hrvatov je grof Pejačević podal sledečo načelno izjavo glede sedanjega političnega dela in življenja.

Pred očmi imamo vso težo sedanjega gigantskega boja in zato hrvatski poslanci ne bomo govorili pri vsaki posamezni predlogi, ki hoče državno gospodarstvo pripraviti do ravnotežja. Stavimo pa to pri tej priliki za vsa ta vprašanja. Glasovali bomo za te predloge, ker želimo vseh predpogojev, da naša celokupna domovina po svojih lastnih močeh prispeva k finančnim bremenom, ki jih zahteva vojna, kakor so v nji prispevali na bojišču naši sinovi s svojo krvjo. (Splošno živahno pri-trjevanje.)

Dosedanja pogajanja s finančnim ministrom kažejo, da po možnosti upošteva upravičene razloge. Tako je upošteval naše nasprotno mnenje glede višine špirtnega kontingenta in glede plačilnih davka na vojne dobičke po naši zemlji. Zato upamo, da se s primer-nimi odredbami odpravi vsa finančna nesporazumljenja. V vseh teh predlogah so tudi določbe, ki se izključno nanašajo na hrvatsko slavnsko razmere. Ker se zavedamo njihove velike važnosti, zato upamo, da se bo upoštevalo naše želje. Po tej načelni predlogi smo za podrobno razpravo.

Karolyjeva stranka.

Budimpešta, 16. julija. Poroča se, da so secesionisti sklenili čim prej ustanoviti novo stranko. Grof Karolyi bo v ta namen čimprej sklical svojih 25. Pri Apponyju je ostalo 61 poslancev.

Prevzemne cene za letošnje žito in sočivje.

Uradno razglašajo letošnje prevzemne cene za žito in sočivje. Premij-ski sistem je odpravljen. Cene so določene v dveh stopnjah, katerih prva po ljudstvo v olajšanje svoje preskrbe dobi tudi ob dnevih brez mesa, n. pr. k r i, sporazumu z Ogrsko konča 15. decembra. Cene za 100 kg so:

Pšenica do 15. dec. 38 K, kasneje 35 K; rž 31 K, kasneje 29 K; napollica 31 K, potem 29 K; ječmen za varjenje 36 in kasneje 33 K; pri ječmenu za krmo sta določeni ceni 32 in 29 K; pri ovsu 30 in 28 K. Za sočivje in sirk so določene sledeče prevzemne cene za 100 kg: sirk 28 K, grah in leča 55 K, fižol vseh vrst, razen fižola za krmo 40 K, fižol, grah in leča za krmo 30 K, grašica 26 K.

Na Ogrskem so cene sledeče:
V Budimpešti v prvi dobi za pšenico 42 K, za rž in napollico 38 K, za ječmen 33 K; v drugi dobi pšenica 38 K, rž in napollica 31 K in ječmen 30 K. Na Hrvatskem so cene 41.50, 33 in 33 K, v drugi dobi 37.50; 30 in 30 K. Za oves po celi deželi v začetku 40 K, v drugi dobi 37 K; za sirk obakrat 40 K. Ječmen za varjenje v prvi dobi 42, kasneje 38 K. Najvišje cene za pšenico se nanašajo na težinsko kvaliteto 76 kg, pri rži pa na 71 kg. Pri višjih težinskih kvalitetah se najvišja cena primerno zviša.

Razna poročila.

Nagodbena pogajanja z Ogrsko.

Iz Budimpešte poročajo, da so nagodbena pogajanja skoraj končana. Glavna vprašanja so rešena, določiti je treba samo še kvoto in pa način, kako naj se nagodba objavi. (To zadnje bo zelo enostavno: Na Ogrskem s pravim zakonom, pri nas s § 14, čeprav se nekaterim Ogrom to ne zdi pravilno. Op. ur.)

Nemški cesar na fronti.

Berlin, 17. julija. (Kor. ur.) Veliki glavni stan, 16. julija zvečer. Cesar se je danes zopet mudil v bojnem ožem-

Iju na fronti. Sprejel je poročilo vrhovnega armadnega poveljnika o vršivših se operacijah in medpotoma je imel pogovor z načelnikom generalnega štaba vojne armade. Ob svojem obisku v lazaretu je cesar odlikoval težko ranjene z železnim križcem. Kakor že večkrat povodom svoje navzočnosti pri bojih ob Mozi v zadnjem času, je tudi hrabrim četam ob Somme izrazil svoja priznanja in svojo zahvalo.

Kralji brez dežele.

Curli. Govori se, da pridejo kralji Albert, Peter in Nikolaj v Petrograd, kjer bodo objavili skupen oglas.

50.000 dolarjev bi plačal, če bi se smel voziti z »Deutschland«.

Genl. Iz Newyorka: Neki Američan je ponudil 50.000 dolarjev, če bi se smel voziti z »Deutschland« v Bremen. Zastopnik Lloyda je izjavil, da ne sprejme »Deutschland« nemških potnikov.

Norveška ne dobi več žita.

Kodanj, 16. julija. (Kor. ur.) Iz Kristianije se brzojavlja, da je angleški poslanik v Washingtonu sporočil norveški »Amerikaline«, da ne more več izstaviti dovolil za uvoz žita na Norveško, ker je uvoz sedaj neprimerno velik.

Dnevne novice.

+ Djakovski škof dr. Krapac umrl. Osjek, 16. julija. (Kor. ur.) Škof dr. Ivan Krapac je danes ob 2. ponoči v svoji zagrebški palači za pljučnico nenadoma umrl. Star je bil 73 let. Upravo škofije prevzame začasno pomožni škof dr. Voršak. Kakor znano je bil škof dr. Krapac na djakovski stolici naslednik škofa Strossmayerja.

+ Iz deželnega dvorca. Deželni svetnik dr. Dermastia je danes položil službeno prisego v roke deželnega glavarja in takoj nastopil svoje mesto. — Dr. Dermastia je predstojnik novoustanoavljenega pravnega oddelka, čigar potreba se je občutila že več let in ki je postajala čedalje nujnejša glede na bujno razširjajoča se raznovrstna deželna podjetja: deželna banka, električne centrale itd.

+ Moravski državni poslanec dr. Stojan, odkritosrčni prijatelj Slovencev, je te dni praznoval 40letnico mašništva. Bog ga ohrani še dolgo vrsto let!

+ Odlikovanja. Gospod dr. Ivan Fras, c. in kr. fregatni zdravnik, je od Njega Velikanstva odlikovan drugi s ponovnim Najvišjim pohvalnim priznanjem za hrabo in požrtvovalno zadržanje pred sovražnikom. G. dr. Fras je štajerski rojak, doma iz Prlekije in je to njegovo tretje odlikovanje. — Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo so dobili: nadporočnik 87. pp. Franc Egger, nadporočnik 26. lov. bat. Anton Jasnik, stotnik 3. gor. top. p. Rudolf Laibacher-Beke in nadporočnik 20. polj. lov. bat. Rudolf Brož. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje je dobil polkovni zdravnik dr. Ivan Praznik. — Najvišje pohvalno priznanje so dobili: nadporočnik 97. pp. dr. Viktor Zenker, poročnik 7. pp. Alojzij Maier Karbič in Rupert Koller, nadporočnik 87. pp. Viktor Gogala, poročnik 7. polj. top. p. Ivan Wolf in stotnik 17. pp. Edvard Borufka. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil rač. podčastnik 7. polj. top. p. Mihael Škautzin. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste je dobil narednik 97. pp. Marušič Dominik.

+ Vpoklic. Kakor poroča ministrstvo za deželno brambo, se prihodnje dni pokličejo pri sedaj se vršecih pregledih za sposobne spoznani avstrijski in ogrski črnovojniški obvezanci rojstnega letnika 1897. in sicer se tisti, ki so bili pregledani do vstetega 22. julija, pokličejo 1. avgusta, tisti, ki so bili pregledani po 22. juliju, pa 10. avgusta t. l. Potom prostovoljnega vstopa v skupno armado, vojno mornarico ali obe deželni brambi na podlagi brambnega zakona potrjeni rojstnega letnika 1897. morajo tudi, in sicer če so bili že pregledani, po dnevu pregleda, drugače pa po dnevu potrditve 1. ali 10. avgusta t. l. odriniti pod orožje. Potom prostovoljnega vstopa potrjeni pripadniki rojstnih letnikov 1896. do 1866. bodo morali pod orožje šele v poznejšem času. Tudi na Ogrskem se velik del pri novih pregledih potrjenih črnovojniških obvezancev letnika 1897. pokliče pod orožje 1. avgusta t. l.

+ Promocije. Starešina »Zarje«, sedaj narednik v nadomestni rezervi gospod Lojze Remec je promoviral v soboto, dne 15. julija, za doktorja prava. — Kakor je »Slovenec« že poročal, je promoviral tudi star. Anton Milavec. Častitamol — Gdēna. M. U. C. Valerija Strnad, hčerka c. kr. ravnatelja tobačne režije v

pok. g. Vojteha Strnada, ki je svojčas dolgo let tudi pri tukajšnji c. kr. tobačni tovarni služboval, je bila dne 15. julija 1916 na Karla Ferdinanda univerzi v Pragi promovirana za doktorico vsega zdravilstva. Častitamol!

+ Slovenske žrtve za domovino. V zadnjih dneh so padli na severnem bojišču med drugimi kadet Fajdiga Bogumir, kadet Stalzer Konrad in kadet Čehovin Kazimir. — V rusko vjetništvo pa so prišli praporščaki Vizjak Franc, Grahli Vladimir, Ferk Josip in Kleiner Valentin, dalje kad. asp. Hajnrihar Rafael in enoletni prostovoljci Judnič Josip, Štolfa Stanko in Rudež Adolf. Vsi so se odlikovali v bojih dne 2. in 3. julija, ko je zadela prve tri kruta smrt, ostale pa po vročem boju dne 6. julija usoda ujetništva. Štabni narednik Ivan Terselič pa je prišel težko ranjen dne 3. julija tudi v ruske roke.

+ Podlegel je težkim ranam na severnem bojišču v rezervni bolnišnici v Haliszu kadet Marolt Matijče, domobranskega pešpolka, doma iz Zgornjih Podpoljan pri Velikih Laščah. Bil je poštena slovenska duša, priljubljen vsakemu, kdor ga je poznal. Starišem in znancem iskreno sožalje. Tebi pa, dragi Matijče, lahka gruda na tuji zemlji!

+ Padel je v bojih v Karpatih četovodja Dragotin Schwentner iz Trnovega.

+ V garnizijski bolnici v Lincu leži ranjen od ital. šrapnela Izidor Koren iz Kobariča, iz znane družine Blažev, ki se je nahajal od začetka vojne neprenehoma na bojišču.

+ Poročnik Kaiser, ki je pred kratkim s 6 možmi mariborskega domobranskega pešpolka št. 26 ujel 266 Italijanov, med njimi 4 častnike, je odlikovan z redom železne krone 3. reda.

+ Smrtna kosa. Umrl je 15. julija 1916 popoldne obče znani Anton Gačnik, po domače Grebenc, mesar in gostilničar v Novem mestu, zadet od kapi. — Umrla je v Zagorju ob Savi posestnica ga. Teresija Hrastelj, stara 49 let. Pogreb bo 18. junija ob 10. uri popoldne.

+ Poročil se je 11. t. m. na Brezjah g. Joško Božič, pristav c. kr. državnih železnic in postajenačelnik v Podnartu, z gdč. Mici Česen iz Kranja.

lj Č. g. Jožef Sečnik D. J., nanš rojak iz Horjula, je daroval v nedeljo 16. julija ob 8. uri v cerkvi presv. Trojice v Inomostu (Innsbruck) prvo sv. mašo.

+ Za Nemški zaklad za vojne sirote so doslej nabrali na Kranjskem 10.499 K 4 vin.

+ O potresu 14. t. m. smo dobili danes poročilo iz Vinice, Višnje gore, Novega mesta, Jesenic, Komende, Suhorja, Adlešič. Šklepetala so okna in hišna oprava se je zibala. — Iz Dolenje vasi, p. Lupo-glava v Istri, se nam poroča: Sinoči, 14. t. mes., ob 10. uri 28 minut zvečer, čutili smo zelo močan potres. Do polnoči je bilo več kratkih slabših sunkov. Škode se ne opaža. — Iz Reke poročajo: V petek, dne 14. t. m., nekaj minut pred pol 11. uro, smo čutili močan potresni sunek, kateremu je sledilo deset malih in večjih sunkov. Po zadnjem sunku — ob 12. uri 34 minut — se je čulo podzemsko bobnenje. Ljudje so bežali na ulice. Škode potres ni napravil; samo v Grižanih so se zrušile strehe in razpočili zidovi. Iz sosednjih krajev Senja, Cirkvenice in Sušaka so tudi došla poročila o potresnih sunkih.

+ Iz ruskega ujetništva se je oglašil bivši član Zirovskega Orla, Ivan Mlinar iz Ravni št. 1, občina Žiri, o katerem že skoro eno leto ni bilo nobene glasu. Iz ruskega ujetništva se je oglašil Franc Paulin iz Praprotnega brda v Rovtahu.

+ Obesil se je v preiskovalnem zaporu okrožnega sodišča v Celju Ivan Kamenšek, ki je bil osumljen požiga v Rogatcu.

+ Razpuščeno češko društvo. Češko namestništvo je razpustilo »Česky Svaz Footballovy«.

Ljubljanske novice.

lj Vincencijeva družba bode letos 19. julija praznovala god svojega patrona v cerkvi presv. Srca Jezusovega. Zjutraj ob 7. uri sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Popoldne ob 7. uri pridiga, litanije in sv. blagoslov. — Dr. J. Gruden.

lj Oskrbovanje invalidov. Sobotno slovensko predavanje g. polkovnega zdravnika dr. Mavricija Ruša je privlačilo navzlec dežju in viharju uka mnogo poslušalcev. Priredbi, za katero se je občinstvo živo zanimalo, so prisostvovali gg.: zastopnik armadnega poveljstva podpolkovnik Dietrich, za vojaška sanitetna oblastva garnizijski šef-zdravnik dr. Geduldiger, za sanitetni departement dež. vlade dvorni svetnik dr. Zupanec, za drž. šolsko oblastvo šolski nadzornik vladni svetnik dr. Bezjak, za mesto Ljubljano podžupan dr. Triller z mestnim fizikom dr. Kraji-

cem, za stolni kapitelj kanonik ravnatelj dr. Lesar, za trgovsko in obrtno zbornico njen predsednik veletržec Knez, za zavod za pospeševanje obrti njegov načelnik veletržec Samec, za katol. društvo rokodelskih pomočnikov njegov predsednik spiritual Stroj, za del. organizacijo ravn. Kristan, ravnatelj Grasselli i. dr. Predavanje je posetilo mnogo obrtnikov. Občinstvo je odlikovalo predavatelja gosp. dr. Ruša z burnim ploskanjem in navdušenimi živoklici. Na obeh nabirališčih so poslovali veleč. dale gg. dr. Geduldigerjeva, dr. Bretlova, dr. Zbašnikova in dr. Trillerjeva. Vsota darovanih prispevkov za soški zaklad znaša okoli 550 K.

lj Smrtna kosa. Umrla sta: c. kr. dež. sodišča nadsvetnik v pokoju g. Josip Martinak in nadzornik juž. žel. v pokoju g. Josip Gomilšek.

lj Imenovanje. Za poročnika je imenovan kadet 27. pp. Franc Štrukel.

lj O pisatelju Etbinu Kristanu nam poročajo iz Curiha: V »Slovenec« od 6. julija, št. 152., sem čital, da je umrl pisatelj Etbin Kristan v Ameriki. Slovenski amerikanski listi, ki se tukaj redno dobivajo, tega ne poročajo. Ako bi to bilo do sedaj, bi že bili pisali. Resnica je samo, da je Kristan že pred več časa utihnil. — Zahvaljujemo se gospodu dopisniku in ga prosimo, naj nam večkrat pošlje kake zanimivosti o naših slovenskih rojaki v Ameriki.

lj Konanje v bazinu mestnega kopališča »Kolezija«. Sklep magistratnega gremija glede kopanja po spolah dobi veljavo jutri dne 18. julija. Spored kopanja je sledeč: V torek, četrtek in soboto od 3. do 5. ure popoldne samo za ženske, od 5. ure popoldne do 7. ure zvečer pa samo za moške. Druge dneve v tednu oziroma ure ob torkih, četrkih in sobotah ostane skupno kopanje v veljavi. Basin je odprt od 7. ure zjutraj do mraka.

lj Pozor! Stranke, ki imajo oddati kovinasto posodo za vojne namene, se še enkrat opozarjajo, da natančno prečitajo tozadavni razglas ter, da se bodo pri oddaji držale alfabetičnega reda. Začetek oddaje je dne 18. t. m., ob 8. uri zjutraj. Zaradi tega je pa za vsakega najbolj pripravo, da posodo sam odda prostovoljno pri zato določenih že znanih tvrdkah. Občinstvo se pa opozarja, da prinese vso predpisano posodo, da ne zapade kazni. Pripominjamo, da bode pri strankah kontrolirala od c. kr. deželne vlade posebno določena kontrolna komisija in kdor bode kaj take posode pridržal doma, pride v sodnokazensko preiskavo in zapade občutni kazni.

lj Oddaja moke pri mestni aprovizaciji. Za dobavo moke pri mestni aprovizaciji naj se zglase: v sredo, dne 19. t. m., trgovci iz Ljubljane; v četrtek, dne 20. t. m., mo-karji in peki; v petek, dne 21. t. m., pa okoliški trgovci; vselej ob 8. uri zjutraj v prejšnji Galletovi hiši, I. nadstropje, mestna posvetovalnica.

lj Prodaja čiste svinjske masti pri mestni aprovizaciji. Mestna aprovizacija je prejela od oficijelne »Kranjske aprovizacijske družbe« 1 vagon importirane masti. Od danes naprej je na prodaj v cerkvi sv. Jožefa 1 kg 14 K 40 vin. Oddaja se pod tistimi pogoji kakor olje.

lj Izprememba posesti. Hišo št. 3 v Gosposki ulici v Ljubljani, doslej last gosp. E. Gerliczyja pl. Gerlicze, je kupil tukajšnji trgovec g. Jurij Verovšek za 97.000 K.

Primorske novice.

Gorica, 15. julija 1916. Z Lahi smo že en cel teden lahko zadovoljni, pustijo nas v miru. S tem pa ni rečeno, da je popolnoma tiho. Goričani imenujemo tudi take dneve mirne, ko pade od obeh strani po nekaj strelcev. Zadnje sredo smo upali na dež, ki bi malo namočil izsušeno zemljo in ohladil razgredo ozračje. Par kapelj je pripršelo, potem je bilo zopet jasno. Sinoči se je zopet zdelo, da se dež pripravlja. Danes zjutraj okoli štirih je bila kratka nevihta z nalivom, a kmalu je vse nehalo. Jutro je hladno, nebo oblačno, morda le pride zaželeni dež. Zahrbtiti sovražnik rad izrablja temo in slabo vreme. Čim je danes ob zori jelo treskati in bliskati se, so takoj tudi Italijani začeli pokati in napadati. Grom, poki topov in pušk, vse se je spojilo v eno samo ropotanje. Nevihta je hitro prešla in z njo tudi napad na Kalvariji. Od 17. dalje do konca t. m. bomo imeli na magistratu oblatno cepljenje proti koleri, da se ob sedanjih razmerah prepreči širjenje te nevarne bolezni. Cepiti se morajo dati dvakrat vsi od 5. do 60. leta starosti. Lansko leto je bilo v Gorici tako malo slučajev nalezljivih bolezni, da bi ne bil ob obstoječih okoliščinah tega pričakoval niti največji optimist. Zasluga javnih oblast, da se je za mesto tudi v higijeničnem oziru zelo skrbelo. Zato je upanje utemeljeno, da

bo zdravstveno stanje prebivalstva letošnje poletje ugodno in dobro.

Drobne vesti iz Gorice. Razvaline hiše trgovca Volpis v Gosposki ulici, ki je bila lani v novembru po užgalni granati popolnoma zgorela, so skoro do tal podrli, ker je bilo nevarno, da se bo sicer zidovje samo od sebe rušilo. Ravno tako so morali podreti kos zidu pri obstreljeni hiši poleg uršulinskega samostana v Nunki ulici. Hiša »Gor. ljudske posojilnice« v Gosposki ulici je tudi v zelo nevarnem stanju, zato so morali na tem mestu polovico ulice pred hišo ograditi z žico. — Mestni magistrat je določil cene za seno, slamo in deteljo nove žetve. Za seno nevezano 7 K kvintal, za deteljo 9 K in za slamo 6 K.

Pri zrelostnih izpitih, ki so se zvršili za gojenke goriškega učiteljskega pred posebno komisijo na tukajšnjem učiteljskem v soboto dne 15. t. m., je bila priznana zrelost za ljudske šole s slovenskim učnim jezikom, nastopnim kandidatinjam: Baluči Silva (z odliko), Bitežnik Zora, Čotar Marija, Debenjak Ljudmila, Furlan Stefaniya, Ivanc Valerija (tudi za nemške lj. šole), Ivančič Josipina, Jakli Marija, Janežič Ljudmila (z odliko, zrela tudi za nemške lj. šole), Kerkoč Eleonora, Kraševc Olga (z odliko, zrela tudi za nemške lj. šole), Krebelj Flora, Nekerman Nada (tudi za nemške lj. šole), Saksida Marija (z odliko), zrela tudi za nemške lj. šole), Slejko Olga, Širca Valerija, Tylli Marija (tudi za nemške lj. šole), Uršič Zora, Valentič Angela, Vidmar Marija, Vodopivec Olga, Vorbach Angela. — Gdč. Dellasavia Ida, ki ima že izpričevalo zrelosti za nemške liceje, je zvršila naknadni izpit zrelosti za lj. šole z nemškim učnim jezikom z odliko.

+ Odlikovanja. Cesar je poštima oficijaloma Matiji Zupanu in Jakobu Zavodniku v priznanje izbornega službovanja pred sovražnikom podelil zlati zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje, župnemu vikarju Vincencu Stanti v Kostanjevici pa zlati zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje v priznanje odličnega zvestega in neustrašenega vedenja pred sovražnikom.

Imena ulic in cest po istrskih mestih. Istrska deželna upravska komisija je pozvala vsa istrska županstva, da odpravijo vsa imena ulic in cest, ki niso združljiva z državno mislijo, ter jih nadomeste z imeni, ki odgovarjajo patriotičnim čustvom prebivalstva.

Iz politične službe. Okrajni komisar Cesare grof Zenone je prestavljen z goriškega okrajnega glavarstva na namestništvo v Volovskem.

Umrl je v goriški deželni blaznici v Kromerizu umobolni Ivan Drole, pristojen v Grahovo.

2 lepi meblovani

1648

SOBI

v sredini mesta blizu glavne pošte se takoj odda a. Naslov pove upr. Slovence.

Dijak,

ki je s prav dobrim uspehom dovršil 4 razrede srednjih šol, želi za čas počitnic kaknega primernega dela. — Naslov pri upravnistvu »Slovenca« pod št. 1666.

Prednaznanilo.

Slavnemu občinstvu in svojim častitim odjemalcem uljudno naznanjam, da otvorim v sredo 19. t. m. še eno prodajalno za

konjsko meso

na vogalu Tržaške št. in Bleiweisove ceste, v kateri bodem prodajal vsak dan po zmernih cenah.

Za obilen obisk se priporoča

Ivan Marinšek

Prva kranjska konjska mesarija na Glincah (gostilna Amerika).

Sprejemem

mesarskega pomočnika

proti dobri plači, vstop takoj. Istotam se kupuje

konje za klanje

proti najboljšemu plačilu. Brzojavni naslov: Marinšek, Glinca št. 28 pri Ljubljani.

Preklic.

Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi uljudno naznanjam, da gospod Rudolf Pušnik ni v moji službi ni nikak mesar ter nima nobene zveze z mojo konjsko mesarijo.

Ivan Marinišek

konjski mesar Glince pri Ljubljani.

Prazne vreče

vsake vrste in v vsaki množini kupi in plača po najvišjih cenah trg. firma

J. KUŠLAN, Kranj, Gorenjsko.

— Istotam se sprejmeta —

trgovski pomočnik

in

učenec

Zahvala.

Povodom nenadomestne izgube našega predobrega soproga, očeta, brata, svaka in strica, gospoda

Andreja Reberšak

delovodje c. kr. tobačne tovarne

izrekamo tem potom vsem našo najiskrenejšo zahvalo.

Posebna zahvala pa bodi slavnemu ravnateljstvu, uradništvu in delavstvu c. kr. tobačne tovarne, oddelku tovarniških in ljubljanskih ognjegascsev ter gg. pevcem za gniljivo petje, vsem darovateljem krasnih vencev, ter sploh vsem, ki so spremili predragega pokojnika na zadnji pot.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za vse dokaze sočutstva in ljubezni, izkazane nam v tako obili meri ob prerani smrti nepozabnega nam soproga, očeta, sina, brata, svaka in strica, gospoda

ANTONA PIPP

skladiščnega mojstra c. kr. državne železnice

izrekamo vsem svojo najiskrenejšo zahvalo.

Posebno pa se zahvaljujemo načelniku postaje Kranj, v. c. gospodu F. Korkalju, odposlancu direkcije c. kr. državne železnice, višjemu revidentu, v. c. gospodu Gartlerju, vsem v. c. gospodom uradnikom ter kolegam pokojnika za časteče spremstvo na zadnjem potu, kakor tudi v. c. osebju postaje Kranj za podaritev krasnega venca.

Posebno hvalo izrekamo tudi cenjenim gospodom pevcem iz Ljubljane in Kranja za milodoneče žalostinke, izvajajoče na domu pokojnika, v cerkvi in na pokopališču v Smartnem, s željo: Bog poplačaj tisočero.

Kranj — Ljubljana, dne 14. julija 1916.

Žalujoči oslali.

Vinko Savnik

trgovec

Toni Savnik roj. Vovk

poročena.

Radovljica, 16. julija 1916.

Brez vsakega drugega obvestila.

V neizmerno težki boli naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je naš preskrbni, nad vse blagi, nepozabni oče, stari oče, tast, svak in stric, gospod

Josip Gomilšek

nadzornik južne železnice v pokoju

danes, dne 16. julija ob 1/4 na 5. uri popoldne v 70. letu svoje starosti, po dolgi mukapolni bolezni, katero je tako potrpežljivo prenašal, previden s sv. zakramenti za umirajoče, vdano, mirno in lepo v Gospodu zasnil.

Pogreb blagega pokojnika se vrši v torek 18. t. m. ob 4. uri iz hiše žalosti Rimska cesta 9. na pokopališče k sv. Križu.

Maša zadušnica se bo brala 19. t. m. ob 8. uri v trnovski župni cerkvi.

Blagega pokojnika priporočamo v molitev.

Ljubljana, dne 16. julija 1916.

Josipina Gomilšek roj. Wanič soproga. — Dr. Škof Pirc zdravnik, zet. — Ljudmila, Dragica, Tonč: Škof, Mimica, Vladimir, otroci. — Miro Škof vnuk.

Modni salon

Štuchly-Maschke

Liubliana

Zidovska ulica št. 3 Dvorski trg 1.

Osebnost izbrane

novosti z Dunaja

Priloga: največje izbere klobukov za dame in de-kuca kakor tudi bogato zalogo žalnih klobukov.

Popravila točno in vestno.

Dunajski naročila na izbiro z obratno pošto.

Solidno blago.

Priznana nizka cena.

643

Prav lepi, suhi, 2 m dolgi

orehovi trami

okolu 30 kub. metrov, se ceno prodajo
Vpraša naj se: **Frančiškanka ul. 8. - 1647**

Kmetijsko društvo v Vipavi

ima poleg mašnih vin tudi izvrstnega namiznega belega vina večjo zalogo po 135 kron hekto loco klet, in doher po 150 K. Kdor

rizling

želi kupiti večjo množino, naj pride pokušati v Vipavo. — Načelstvo.

Potrjim srceem naznanjamo prežalostno vest, da je naš dobi soproga, oziroma oče, stari oče, brat in tast, gospod

Franjo Zdešar

cevljarski mojster

dne 16. julija ob 1/2 12. dopoldne po dolgi mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, zatisnil svoje trudne oči.

Pogreb predragega rajnega bode v torek 18. julija ob 5. uri popoldne iz deželne bolnice v Ljubljani na pokopališče k sv. Križu.

Sveta maša zadušnica se bode darovala v četrtek 20. julija ob 10. dopoldne v cerkvi Marijinega oznanjenja.

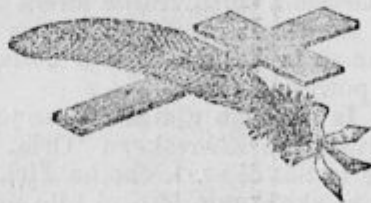
V Ljubljani 17. jul. 1916.

1661

Žalujoči ostali.

Brez posebnega obvestila.

Brez posebnega obvestila.

Mila Martinakova in Fina dr. Jenkova naznanjata prežalostno vest, da je njiju ljubljani oče, oziroma ded, praded, tast, svak in stric, gospod

JOSIP MARTINAK

c. kr. dež. sodišča nadsvetnik v pokoju in vitez Fran Jožefovega reda

včeraj ob 3/4 11. uro ponoči po dolgem bolehanju previden s tolažili, sv. vere nenadoma preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v torek dne 18. julija t. l. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Poljanska cesta št. 3 na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

V LJUBLJANI, dne 17. julija 1916.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.